

***Estima el Senyor, el teu Déu...
i estima els altres com a tu mateix***

Lc 10,27

El material per a la Setmana de Pregària per la unitat dels cristians del 2024 ha estat preparat per un equip ecumènic de Burkina Faso animat per la comunitat local del Chemin Neuf (CCN). El tema triat és *“Estima el Senyor, el teu Déu... i estima els altres com a tu mateix”* (Lc 10, 27). Els germans i les germanes de l'arxidiòcesi catòlica de Ouagadougou, de les Esglésies protestants, de les instàncies ecumèniques i de la CCN a Burkina Faso han col·laborat generosament en la preparació de les pregàries i de les reflexions tot experimentant aquest treball conjunt com un autèntic camí de conversió ecumènica.

Contingut

- 5 **Preàmbul**
- 7 **Introducció:** *Estima el Senyor, el teu Déu... i estima els altres com a tu mateix* (Lc 10,27)
- 7 1. Introducció al lema de l'any 2024
- 13 2. Les eines que aquí us oferim
- 13 2.1. Per a les Celebracions Eucarístiques
- 14 2.2. Per a les Celebracions de la Paraula
- 16 3. Sugeriments
- 17 **Text Bíblic per a l'any 2024**
- 18 **I. Celebració Eucarística**
- 19 Dia 18 de gener de 2024
- 20 Dia 19 de gener de 2024
- 21 Dia 20 de gener de 2024
- 23 Dia 21 de gener de 2024
- 24 Dia 22 de gener de 2024
- 26 Dia 23 de gener de 2024
- 27 Dia 24 de gener de 2024
- 29 Dia 25 de gener de 2024
- 31 **II. Celebració Ecumènica de la Paraula de Déu**
- 31 Esquema de la celebració
- 34 Dia 18 de gener de 2024
- 35 Dia 19 de gener de 2024
- 37 Dia 20 de gener de 2024
- 38 Dia 21 de gener de 2024
- 40 Dia 22 de gener de 2024
- 41 Dia 23 de gener de 2024
- 43 Dia 24 de gener de 2024
- 44 Dia 25 de gener de 2024
- 46 **Algunes fites rellevants de la història de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians**

Preàmbul

L'HOSTAL DEL BON SAMARITÀ

Els cristians de Burkina Faso proposen per a la nostra reflexió en aquestes Jornades de pregària per la unitat dels cristians la paràbola del bon samarità, en que Jesús explica en què consisteix estimar el proïsme. Els antics Pares de l'Església van interpretar aquesta coneguda paràbola en sentit cristològic: la persona ferida a la vora del camí és la humanitat (Adam) i el bon samarità, que surt a ajudar-lo, és Jesucrist. En un prefaci de la Missa es diu que Jesús també avui, com a bon samarità, “ve a trobar a tots aquells que sofreixen de cos o d’esperit, i vessa sobre les seves ferides l’oli del consol i el vi de l’esperança” (Prefaci comú VIII).

En aquesta interpretació de la paràbola es diu que l’hostal al qual Jesús, el bon samarità, porta la persona ferida és l'Església. És a ella a qui el samarità confia la humanitat fins que Ell torni. Ella té ara la missió de guarir l'ésser humà amb el vi i l'oli (símbol dels sacraments). Diu Sant Joan Crisòstom: “L'Església és un hostal, col·locat en el camí de la vida, que rep tots els que venen a ella, cansats del viatge o carregats amb els sacs de la culpa”.

L'Església ha de ser hostal on tothom pugui refugiar-se, lloc d'acollida dels homes i dones que busquen, comunitat que sana. Per això, les nostres comunitats han de ser obertes, acollidores, alegres, vives. Fixeu-vos que l'hostaler no pregunta qui és la víctima, ni quin és el seu estat o condició. Simplement l'acull i, des de l'amor, l'ajuda a guarir-se. En unes reflexions sobre la missió va escriure Madeleine Debrêl (1904-1964): “El món es retorça en dolors gairebé infinits. L'Església és qui se n'ha de cuidar” (“Missioners sense vaixells” 1943).

L'acolliment i l'hospitalitat han de ser un signe distintiu de l'Església de Crist. Evidentment, aquesta acollida i reconeixement s'ha d'oferir als altres cristians, que pel bany del baptisme són membres de l'Església, encara que no professin la fe en la seva totalitat o no guardin la comunió amb el successor de Pere (cf. LG 15). Però sobretot qui espera l'acollida per part de tots els cristians són moltes persones ferides, que potser segueixen a la vora del camí. No podem demorar la nostra resposta.

Al mateix temps, hem de demanar perdó perquè moltes vegades hem convertit l'Església en un gueto o en un club de selectes, excloent-ne part d'aquesta humanitat ferida. I també perquè amb les nostres actituds hem sembrat divisió i discòrdia, accentuant les divergències o veient l'altre com un contrincant i no com un germà.

Al Papa Francesc li agrada una altra imatge semblant: la de l'“hospital de campanya”, que atén “tanta gent ferida que ens demana proximitat, que ens demana a nosaltres el que demanaven a Jesús: proximitat, proximitat” (Discurs 19-10-2014).

Preguem amb intensitat durant aquesta setmana, perquè la nostra Església sigui de debò casa d'acollida, hospital que sana, hostel que rep tothom, com aquella del bon samarità.

✠ Francesc Conesa Ferrer
Bisbe de Solsona

President de la Comissió interdiocesana d'ecumenisme i de
relacions interreligioses

«Estima el Senyor, el teu Déu...
i estima els altres com a tu mateix»¹ Lc 10,27

Introducció

1. Introducció al tema de l'any 2024:

Estimar Déu i els altres en temps de crisi de seguretat²

Burkina Faso és situada a l'Àfrica Occidental, a la regió del Sahel, que comprèn també els països veïns de Mali i del Níger. Té una extensió de 174.000 quilòmetres quadrats i una població de 21 milions d'habitants que pertanyen a prop de seixanta ètnies diferents. Des del punt de vista religiós, al voltant del 64% de la població és musulmana, un 9% estan adherits a les religions tradicionals africanes i el 26% són cristians (20% de catòlics i 6% de protestants). Aquests tres grups religiosos són presents en cadascuna de les regions del país i gairebé en cada família.

Burkina Faso coneix actualment una greu crisi de seguretat que afecta totes les comunitats de creients. Després d'un violent atac gihadista organitzat, el 2016, des de l'exterior del país, la situació de la seguretat a Burkina Faso i, en conseqüència, la seva cohesió social s'han deteriorat fortament. El país ha vist proliferar els atacs terroristes, les

¹ *Les citacions bíbliques en versió catalana reproduïdes en aquestes pàgines, han estat extretes de la Bíblia catalana, traducció interconfessional (BCI).*

² Els textos han estat publicats conjuntament pel Dicasteri per a la Promoció de la Unitat dels Cristians i per la Comissió Fe i Constitució del Consell Ecumènic de les Esglésies. La traducció catalana és del Centre Ecumènic de Catalunya.

accions il·legals i el tràfic d'èssers humans que han provocat més de tres mil morts i prop de deu milions de desplaçats interns. Milers d'escoles, de centres sanitaris i d'ajuntaments han estat tancats i una gran part de la infraestructura socioeconòmica i de transports ha estat destruïda. Els atacs contra alguns grups ètnics han exacerbat el risc de conflictes intercomunitaris. En aquest context de greu inestabilitat s'han malmès la cohesió social, la pau i la unitat nacional.

Les Esglésies cristianes han estat un objectiu específic dels atacs armats. Preveres, pastors i catequistes han estat assassinats durant les celebracions religioses i s'ignora la sort de tots els que han desaparegut. En el moment d'escriure això, més del 22% del territori nacional no és sota control de l'Estat. En aquestes regions els cristians no poden practicar obertament la seva religió. A causa del terrorisme, la majoria de les Esglésies cristianes del nord, de l'est i del nord-oest del país han estat tancades. No resta cap culte públic cristià en moltes d'aquestes regions. On el culte és encara possible amb la protecció de la policia, generalment en les grans ciutats, les celebracions han hagut de fer-se més breus per raons de seguretat.

Cal reconèixer que malgrat els esforços, tant de l'Estat com de les comunitats religioses, el país esdevé cada cop més inestable a mesura que proliferen els grups extremistes. Però, malgrat tot, una certa solidaritat s'obre pas entre cristians, musulmans i adeptes de les religions tradicionals. Els seus dirigents s'esforcen per trobar solucions duradores per la pau, la cohesió social i la reconciliació. Amb aquest objectiu, per exemple, la Comissió de diàleg entre cristians i musulmans de la Conferència episcopal catòlica de Burkina Faso i del Níger fa un gran esforç per promoure el diàleg i la cooperació interètnica i interreligiosa.

En resposta a la crida del govern a pregar per la pau, la cohesió social i la reconciliació, hi ha comunitats locals que continuen organitzant pregàries quotidianes i de joves. Les iniciatives de les diverses Esglésies catòliques i protestants per ajudar les persones desplaçades s'han multiplicat. S'han organitzat trobades de reflexió i de conscienciació per promoure una millor comprensió de la situació i del valor de la fraternitat i per definir estratègies per al retorn d'una pau duradora. Aquesta esperança es reflecteix en l'adagi tradicional dels *mossis*³: siguin quines siguin la natura i la durada del combat, arribarà el moment de la reconciliació.

La invitació a treballar plegats en la preparació dels textos de la Setmana de pregària per la unitat dels cristians del 2024 compromet les diverses Esglésies de Burkina Faso a caminar, pregar i treballar juntes, en l'amor mutu, en aquests temps difícils per al seu país. L'amor de Crist que uneix tots els cristians és més fort que les seves divisions i els cristians de Burkina Faso es comprometen a seguir el camí de l'amor de Déu i de l'amor al proïsme, tot confiant que l'amor de Déu serà més fort que la violència que actualment afligeix el seu país.

EL TEXT BÍBLIC

La centralitat de l'amor en la vida cristiana

L'amor està inscrit en l'ADN de la fe cristiana. Déu és amor, i «l'amor de Crist ens congrega en la unitat».⁴ Nosaltres descobrim la nostra identitat comuna en fer l'experiència de l'amor de Déu (cf Jn 3, 16) i revelem al món aquesta identitat a través de l'amor que ens tenim els uns als altres (Jn 13, 35). En el passatge escollit per a la Setmana de pregària per la unitat dels cristians del 2024 (Lc 10, 25-37) Jesús

³ Els *mossis* són el grup ètnic majoritari a Burkina Faso.

⁴ *Ubi caritas*. Atribuït a Paulí d'Aquileia.

reafirma l'ensenyament jueu tradicional del Deuteronomi 6, 5: *Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les forces* i del Levític 19, 18b *Estima els altres com a tu mateix*.

En aquest passatge de l'Evangelí un mestre de la Llei pregunta de sobte a Jesús: «I qui són els altres que haig d'estimar?» La qüestió de saber fins on arriba l'obligació de l'amor era l'objecte d'un debat entre els doctors de la Llei. Tradicionalment es considerava que aquesta obligació era vàlida únicament per als israelites i els residents estrangers. Més tard, sota l'impacte de les invasions de les potències estrangeres, hom va considerar que aquest manament no era aplicable a les forces d'ocupació. Amb el temps, a mesura que el judaisme es fragmentava, a voltes es va considerar que només calia aplicar-lo a la pròpia facció. La qüestió que el mestre de la Llei posa a Jesús és, doncs, una provocació. Jesús hi respon amb una paràbola que mostra que l'amor va prou més enllà dels límits que el mestre de la Llei pressuposava.

Molts autors cristians dels primers temps -com Orígenes, Climent d'Alexandria, Joan Crisòstom o Agustí- veieren en aquesta paràbola la trajectòria del pla de salvació de Déu per al món. En l'home que baixa de Jerusalem hi veien la imatge d'Adam -és a dir, de la humanitat sencera- baixant del paradís al món amb els seus perills i les seves divisions, i en els lladres la imatge de les potències terrestres hostils que ens assalten. Ells veien en el mateix Crist aquell que, mogut per la compassió, ve en ajut de l'home mig mort, cura les seves ferides, i el posa segur dins d'un hostal, en el qual veien la imatge de l'Església. Finalment, ells veien en la promesa del retorn del samarità un presagi de la promesa del retorn del Senyor.

Els cristians són cridats a actuar com el Crist, estimant com el bon samarità, mostrant pietat i compassió pels que es troben en la necessitat, al marge de la seva identitat religiosa, ètnica o social. Allò que ens ha d'esperonar a acudir en ajuda dels altres no és pas la identitat comuna, sinó l'amor del nostre proïsme. Malgrat tot, la visió de l'amor al nostre proïsme que Jesús ens presenta és combatuda en el món d'avui. Guerres en moltes regions, desequilibris en les relacions internacionals i desigualtats provocades per les condicions estructurals imposades per les potències occidentals o per altres agents exteriors inhibeixen la nostra capacitat d'estimar com el Crist. És aprenent a estimar-se els uns als altres, més enllà de les seves diferències, que els cristians poden esdevenir "proïsmes" com el samarità de l'evangeli.

La via del'ecumenisme

Jesús ha pregat perquè tots els seus deixebles siguin un (Jn 17, 21), de tal manera que els cristians mai no han de perdre l'esperança, ni parar de pregar i de treballar per la unitat. Estan units pel seu amor de Déu en Crist i per l'experiència de l'amor de Déu per ells. Reconeixen mútuament aquesta experiència de fe en els altres quan pregunten, celebren i serveixen Déu tots junts. Tanmateix tot això resta com un repte en les relacions interconfessionals, compreses les de Burkina Faso. La manca de coneixement mutu entre les Esglésies i la desconfiança dels uns envers els altres poden ser un obstacle en el compromís en el camí de l'ecumenisme. Alguns temen que l'ecumenisme els pugui fer perdre la seva identitat confessional i posi obstacles a la "creença" de la seva Església. Però aquesta rivalitat entre Esglésies és contrària a la pregària de Jesús. Talment com el sacerdot i el levita del passatge de l'evangeli, els cristians abandonen sovint, per por, les ocasions d'acostar-se als seus germans i germanes. Durant

aquesta Setmana de pregària per la unitat dels cristians demanem al Senyor que vingui en la nostra ajuda i ens guareixi les ferides a fi que puguem avançar pel camí de l'ecumenisme amb confiança i en l'esperança.

La unitat cristiana al servei de la pau i de la reconciliació

El context particular de Burkina Faso reflecteix la necessitat de posar l'amor al centre de la recerca de pau i de reconciliació. Aquesta recerca ha estat sovint amenaçada per la pèrdua dels valors i del sentiment de pertinença a la humanitat i per una atenció cada cop més feble al bé comú, a la probitat, a la integritat i al patriotisme. També ha perjudicat la recerca de la reconciliació l'empobriment espiritual i l'afany pels guanys fàcils. Enfront d'aquestes realitats l'imperatiu de testimoniar l'amor de Déu esdevé més urgent.

Passar de la divisió a la unitat a Burkina Faso

Les comunitats cristianes a Burkina Faso s'esforcen per viure la crida a estimar a través de l'hospitalitat mútua. Això és particularment evident durant la Setmana de pregària per la unitat dels cristians. Han consagrat alhora recursos humans i financers a la traducció a les llengües locals del text ecumènic francès de la Bíblia i així han contribuït a conduir els cristians vers "l'hostal" de la Paraula de Déu (cf Lc 10, 34). A més d'això, es visiten mútuament a les seves esglésies i participen junts en les seves celebracions. Porten Crist als seus germans i germanes guarint les ferides d'aquells que han caigut en la pobresa i el sofriment.

Però, com diu un proverbi africà, «l'arbre no ha d'amagar el bosc». Aquests exemples ecumènics positius no han de fer-nos oblidar que hi ha nombrosos obstacles que s'oposen encara a la unitat. A despit dels seus esforços

per ser *el proïsme* de tots aquells que confessen Déu Trinitat, les Esglésies a Burkina Faso han de lluitar per estimar-se veritablement els uns als altres tal com el Crist ens demana. A vegades es tracten recíprocament com ho feien els samaritans i els jueus, dividides culturalment i teològicament i mantenint relacions hostils. Aquesta desunió persistent les desfigura, i reconeixen la necessitat d'una conversió ecumènica per poder vessar-se mútuament l'oli i el vi de la curació sobre les seves ferides.

Els Pares de l'Església sovint han vist en l'hostal de la paràbola del bon samarità la imatge de l'Església. Igual que el bon samarità ha conduït l'home ferit a l'hostal, el Crist confia els ferits i els més desprotegits del món a les nostres Esglésies, per tal que elles tinguin cura de les seves sofrències i ajudin a guarir-les. Aquesta missió de servei al món és també un camí vers la unitat, que és un do de Déu al seu poble.

2. Les eines que aquí us oferim:

Els delegats diocesans i directors de la Comissió interdiocesana d'Ecumenisme i Relacions interreligioses som conscients que, en la major part de les celebracions d'aquesta setmana de pregària, no fareu la celebració de la Paraula proposada interconfessionalment, sinó que la majoria us unireu a la pregària mitjançant la celebració eucarística. D'aquí aquests subsidis.

2.1. Per a les Celebracions Eucarístiques

Pel que pertoca a *l'eucologia* els responsables de la celebració teniu diverses opcions. Nosaltres us facilitem només una *monició d'introducció* inspirada en el comentari diari del text interconfessional, unes *invocacions per a la tercera forma*

de l'acte penitencial i un *formulari de pregària universal*. Personalitzar-ho ja depèn de la celebració de cadascú. Ni cal fer-ho servir tot, ni cal obligar-se a res del que només volen ser uns subsidis. També s'indiquen per als vuit dies les possibilitats litúrgiques opcionals i els recursos que dona el Missal. El "*tema*" *diari* pot també ajudar a orientar l'homilia en sintonia amb la pregària ecumènica.

Pel que fa al *leccionari* ens sembla millor respectar el ferial o santoral, ja que, sigui pel diumenge o les festes incloses dins la setmana, no sempre és possible seguir les lectures proposades a la celebració interconfessional. Val més reservar aquestes per a les celebracions de la Paraula (on es faci trobada interconfessional) o per a la pregària personal o de grup.

En tots aquests ajuts hi ha poc de creació i molt de recollit aquí o allà. Només volem fer el servei de donar veu i cor a la pregària per la unitat de les Esglésies cristianes fent que no l'abandonem per falta de mitjans. Gràcies a tots els qui hi han treballat abans que nosaltres!

Aquesta no és tampoc l'última adaptació. Cada Església local és irrepetible; té les seves festes, contextos, preocupacions. Una bona preparació ha de preveure-ho i donar-los-hi el seu propi lloc. Depèn dels responsables més immediats.

2.2. Per a les celebracions de la Paraula

En els actes de culte que no contemplin la celebració de l'Eucaristia, siguin interconfessionals, confessionals amb gent d'altres confessions o com a convidats, o simplement confessionals, es poden emprar els esquemes de la segona part amb les pregàries lletàniques de la primera. En aquestes celebracions sí que convé emprar i llegir els textos indicats per a cada dia.

Altres instruments, esquemes i textos de pregàries són al vostre abast a les delegacions diocesanes:

- **Barcelona:** Secretariat diocesà d'ecumenisme, c/ Sant Pau, 101, 08001 – Barcelona, Tel 933238874 – ecumenisme@ecumenisme.cat
- **Eivissa:** Delegació diocesana d'Ecumenisme, c/Pedro Francès, 12, 2n, 07800 – Eivissa, Tel 971312774 ecumenismeivissa@obispadodeibiza.es
- **Girona:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Pl. Vi, 2, 17004 - Girona, Tel 972412720 – ecumenisme@bisbatgirona.cat
- **Lleida:** Delegació diocesana d'ecumenisme, c/ de Bisbe, 1, 25002 Lleida, Tel. 973 26 86 28 – cesca.agusti@gmail.com
- **Mallorca:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Seminari, 4, 07001 Mallorca, Tel. 971 71 65 92 – ecumenisme@bisbatdemallorca.com
- **Menorca:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Ca'1 Bisbe, 8, 07760 Menorca, Tel. 971 380 343 ecumenisme@bisbatdemenorca.org
- **Sant Feliu de Llobregat:** Delegació diocesana d'ecumenisme i Relacions Interreligioses, c/Armenteres, 35, 08980 – Sant Feliu de Llobregat, Tel. 936327630 ecumenisme@bisbatsantfeliu.cat
- **Solsona:** Delegació diocesana d'ecumenisme i relacions interreligioses: Pl. Palau, 1, 25280 – Solsona, Tel. 618645242 ecumenisme@bisbatsolsona.cat
- **Tarragona:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Pla de Palau, 2, 43003 – Tarragona, Tel. 977233412 relacions.interconfessionals@arqtgn.cat
- **Terrassa:** Delegació diocesana d'ecumenisme i relacions interreligioses, c/ Faraday, 108, 08224 – Terrassa Tel. 937880467 delegacioecumenisme@bisbatdeterrassa.org
- **Tortosa:** Delegació diocesana d'ecumenisme, c/ Cruera, 9, 43500 Tortosa, Tel. 977440700– recepcio@bisbattortosa.org
- **Urgell:** Delegació diocesana d'ecumenisme, Pati de Palau, 1-5, 25700 - La Seu d'Urgell (Lleida), Tel. 973350054
- **Vic:** Delegació episcopal d'ecumenisme, c/ Santa Maria, 1, 08500 – Vic, Tel. 93 883 26 55 – ecumenisme@bisbatvic.com

3. Suggeriments

3.1. Serà bo que des de les comunitats catòliques es procuri connectar amb les altres esglésies o comunitats (no catòliques) que hi ha en el territori o demarcació parroquial. És millor que aquesta visita la faci el rector o el responsable de la comunitat.

3.2. Aquesta visita pot donar la possibilitat de fer alguna celebració o acte interconfessional convidant al pastor o fidels d'aquella església, demanant una intervenció activa. Com que la iniciativa prové de l'església catòlica s'entén que l'acte es fa en aquesta església.

3.3. Si pot ser –el més ideal– de comú acord es poden fer dos actes, un a cada lloc de culte.

3.4. Si en aquell territori parroquial hi ha més esglésies no catòliques, també caldrà posar-se en contacte. Veure les possibilitats de fer més actes o un de sol que aplegui a totes les comunitats.

3.5. Si no hi ha cap acord, els catòlics poden anar en alguns dels actes de culte de les esglésies catòliques de la demarcació. És una presència senzilla que fa apropar les dues esglésies. “Si ells no vénen, hi anem nosaltres”.

3.6. Per al contingut de la celebració interconfessional, hom pot fer servir els textos oficials de la Setmana de la Unitat. Es poden triar les lectures bíbliques, utilitzant alguna de les pregàries que més s'avinguin al lema de la Setmana.

3.7. Si no es fa la celebració interconfessional, fer una celebració que segueixi la mateixa proposta del Consell Ecumènic i del Pontifici Consell Ecumènic.

3.8. En les misses, quan la normativa litúrgica ho permet, celebrar la missa votiva per la unitat dels cristians. Sempre la pregària dels fidels pot ser per aquesta noble intenció. Almenys que la pregària conclusiva sigui la de proposta del Consell Ecumènic.

*Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme
i Relacions Interreligioses de Catalunya i les Illes*

Text Bíblic per a l'any 2024

Lc 10, 25-37

Un mestre de la llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta:

«Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?» Ell va respondre: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tota la força i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix». Jesús li digué: «Has respost bé: fes això i viuràs». Però ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I qui són els altres que haig d'estimar?» Jesús va contestar dient: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita arribà en aquell lloc, veié l'home i passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treures's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li: «Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més». Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?» Ell respongué: «El qui el va tractar amb amor». Llavors Jesús li digué: «Vés, i tu fes igual».

Traducció de la Bíblia Interconfessional

I. Celebració Eucarística

***Estima el Senyor, el teu Déu...
i estima els altres com a tu mateix***

Lc 10,27

Observacions

- Durant l'Octavari sempre es poden emprar els formularis de les misses votives per a la unitat dels cristians. Hi ha tres formularis i estan enriquits per una doble col·lecta i també per un prefaci propi. La missa votiva es pot dir fins i tot en el cas que s'escaigui una memòria obligatòria. Els formularis de les misses es troben al Missal (pàgs. 1.098-1.102); les lectures, al Leccionari *Per a misses diverses*.
- Litúrgicament es preferible no trencar el cicle de les lectures del temps ordinari. Si no hi ha un motiu extraordinari es millor emprar els textos litúrgics del dia, fent referència a la intenció per la Unitat dels Cristians en la monició inicial i en la pregària dels fidels. També és recomanable emprar alguns dies les pregàries eucarístiques de Reconciliació. El color dels ornaments litúrgics de la missa votiva és el verd.
- Es convenient recordar aquests dies als fidels els principis de l'ecumenisme segons el Concili Vaticà II. També els principis realment nous del magisteri del Papa Francesc sobre la qüestió i més en l'esperit de sinodalitat: Sense la unitat dels cristians l'Església no és plenament sinodal.
- Se suggereix l'ús aquests dies de l'Octavari de la Preg. Euc. "L'Església camina cap a la unitat" (Misses per motius diversos, I) Missal, pàg 507.
- Es bo que en les intercessions de Laudes i de Vespres s'hi afegixi cada dia una petició per la unitat de l'Església.
- En moltes esglésies d'Europa s'encén un ciri davant de la imatge de la Mare de Déu per recordar l'octavari de pregària. Ella és la Mare de la Unitat.
- També es bo i convenient que de manera opcional es convidi a un dia de dejuni (especialment el divendres) per acompanyar la pregària.
- No oblidem els cristians d'Ucraïna, d'Israel i de Palestina, provats de manera terrible per la guerra.

Dia primer

Dijous, dia 18 de gener de 2024

Avui, primer dia de l'octavari, estaria bé de celebrar la Missa per la Unitat dels Cristians, amb el seu prefaci. Se suggereix l'ús de la Preg. Euc. "L'Església camina cap a la unitat" (Misses per motius diversos, I) Missal, pàg 507.

Monició inicial

Comencem avui, germanes i germans, l'Octavari de pregària per la Unitat dels Cristians. Unim-nos a la pregària de tots per la unitat de tots els qui creuen en Crist. Que res no separi els qui han estat units a Crist pel mateix baptisme i retrobem la unitat perduda, Supliquem-ho com un do del cel. La unitat dels creients només la podem rebre com un do. A nosaltres ens toca cercar-la per l'únic camí possible, el de l'amor, tal com ens ensenya el mateix Senyor, amb el lema d'aquest any: *Estima el Senyor, el teu Déu ... i estima els altres com a tu mateix.* Demanem el perdó de Déu i el do d'una veritable conversió del cor.

Acte penitencial

- Del nostre allunyament dels germans, Senyor, tingueu pietat.
- De les nostres malfiances, Crist tingueu pietat.
- Del nostre poc interès, Senyor tingueu pietat.

Pregària Universal

Invoquem ara Déu amb humilitat i confiança, tal com feia Jesús.

- Perquè els cristians transparentem l'amor del Crist en la relació ecumènica entre les Esglésies. Preguem el Senyor.
- Perquè, fidels a l'Evangelí, siguem portadors de l'amor de Déu a una humanitat seduïda pel diner, el poder i la violència, Preguem el Senyor.
- Perquè Déu ens concedeixi ser portadors de la misericòrdia davant d'un món on hi ha tants homes i dones ferits i caiguts per la injustícia. Preguem el Senyor.

- Per tots els qui celebrem aquesta Eucaristia perquè l'exemple de Santa Agnès ens ajudi a donar testimoni de la fe amb valentia i determinació....., preguem el Senyor.

Senyor Jesús, vos heu fet el vostre camí amb humilitat i bondat; feu que el vostre Esperit Sant ens inspire perquè visquem amb el vostre mateix tarannà, Vos que viviu i regneu pels segles dels segles. Amén.

Dia segon

Divendres, dia 19 de gener de 2024

Al principat missa de la memòria de santa Agnès, verge i màrtir. Ales Illes, missa de la fèria. En ambdós casos es pot celebrar la missa votiva per la unitat dels cristians: amb el Pref. propi (Missal Romà p. 877). En el cas que se celebri la memòria de santa Agnès es pot dir també aquest mateix prefaci.

Monició inicial

Que la nostra pregària insistent per a la unitat dels cristians sigui ben present en la nostra celebració. Deixem que la gràcia de l'Esperit Sant susciti en nosaltres el desig de la unitat i sentim com un pes les paraules de Jesús, al llevant taula del sant Sopar: Que tots siguin u, Pare. Estimar el Crist és estimar els membres del seu Cos, que és l'Església. I estimar l'Església es desitjar la unitat dels fills i filles de Déu, dispersos pel món. Demanem perdó del pecat de la desunió dels cristians i convertim-nos de tot cor al Senyor. (Que ens hi ajudi la memòria de la joveníssima màrtir santa Agnès, ella que va estimar tant el Crist, fins al punt de donar la seva vida abans de negar-lo).

Acte penitencial

- Vós, que ens heu revelat que Déu és amor, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que ens heu estimat amb el mateix amor del Pare, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que ens heu manat estimar com vós ens heu estimat, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Domen gràcies a Déu, pels seus dons i supliquem pels creients en Crist els dons de la unitat i de la pau.

- Perquè els cristians transparentem l'amor del Crist en la relació ecumènica entre les Esglésies. Preguem el Senyor.
- Perquè, fidels a l'Evangelí, siguem portadors de l'amor de Déu a una humanitat seduïda pel diner, el poder i la violència. Preguem el Senyor.
- Perquè Déu ens concedeixi ser portadors de la misericòrdia davant d'un món on hi ha tants homes i dones ferits i caiguts per la injustícia. Preguem el Senyor.
- Per tots els qui celebrem aquesta Eucaristia perquè l'exemple de Santa Agnès ens ajudi a donar testimoni de la fe amb valentia i determinació. Preguem el Senyor.

Déu i Pare nostre, doneu-nos les mateixes entranyes de misericòrdia de Jesucrist per posar l'amor per davant de tot, pel mateix Crist Senyor nostre Crist Senyor nostre. Amén.

Dia tercer

Dissabte, dia 20 de gener de 2024

Missa de fèria o per la Unitat dels Cristians, amb el seu prefaci. Se suggereix l'ús del Formulari de la Missa "Santa Maria, Mare de la unitat" (Misses de la Mare de Déu, núm.38). A Palma de Mallorca: Sant Sebastià, màrtir, patró de la ciutat; solemnitat.

Monició Inicial

Germans i germanes, l'amor és principi de coneixement. Perquè estimem l'altre el volem conèixer i perquè el coneixem l'estimem encara més. Que l'ecumenisme, viscut i pregat, per totes les Esglésies cristianes, faci que les Esglésies es coneguin més i així s'estimin més. I s'adonin que allò que les uneix és molt més gran i preciós, que allò que les divideix. L'Església vol aprofundir i viure la sinodalitat (el

caminar junts). No hi ha sinodalitat plena sense la unitat dels cristians. (Que ens hi ajudi la intercessió de la Mare de Déu, Mare també de la unitat). Reconciliem-nos amb Déu i amb ls germans, abans de celebrar l'Eucaristia.

A Mallorca, en la celebració de Sant Sebastià: Que la celebració joiosa de sant Sebastià, valent i ardit deixeble de Crist, i testimoni de l'Església indivisa, ens estimuli a pregar junts i treballar amb totes les Esglésies pel bé de la humanitat sofrent.

Acte penitencial

- Vós, que sou benèvol i humil de cor, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que ens heu mostrat la bondat del Pare, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que ens heu el manament de l'amor, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Demanam, germans i germanes, per l'Església, per les necessitats dels homes i per nosaltres mateixos. Perquè els cristians de totes les confessions en obediència a la Paraula de Déu tinguin el desig de celebrar junts l'Eucaristia.

- Perquè els cristians de totes les confessions en obediència a la Paraula de Déu tinguin el desig de celebrar junts l'Eucaristia. Preguem el Senyor.
- Perquè tots els cristians tinguem un cor sensible i compromès envers les persones que en el camí de la vida han caigut en la desolació i el sofriment. Preguem el Senyor.
- Perquè la Paraula de Déu que escoltem, esdevingui vida en les nostres existències i siguem portadors a tothom de la Bona Nova del Regne. Preguem el Senyor.
- Perquè nosaltres mateixos visquem en la unitat de la fe i de la caritat. Preguem el Senyor.

Senyor Déu, il·lumineu els nostre camí amb la llum de Crist, la vostra Paraula encarnada, perquè puguem avançar en el camí de la concòrdia entre totes las confessions cristianes. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia quart

Diumenge, dia 21 de gener de 2024

Diumenge III de durant l'any o de la Paraula de Déu

La memòria dels sants màrtirs, Fructuós, bisbe i Auguri i Eulogi, diaques, se celebra aquest any només a Tarragona (ciutat). En totes les diòcesis de Catalunya aquest any no se celebra. És el Diumenge també de la Paraula de Déu. Se suggereix, aquest diumenge, l'ús d'un dels 3 formularis "Per la unitat dels cristians" A, B, C (Missal pàg. 1098-1102) amb el seu Prefaci propi (pàg. 1.099).

Monició Inicial

Germans, el Papa Francesc, disposà que en aquest Diumenge, els fidels prenguéssim viva consciència que el Senyor ressuscitat, cada diumenge, obre per a nosaltres la seva Paraula per poder viure-la i anunciar-la. El Senyor ens demana la conversió del cor, al començament del seu ministeri, com sentirem a l'Evangelí d'avui. Si tots els cristians ens convertim a Crist retrobarem en Ell la unitat. Només en Ell la podem retrobar. La Paraula de Déu és memòria constant d'aquesta veritat.

Tots els cristians del món llegeixen l'Esclitura com a Paraula del Déu vivent. És el nexa més gran d'unió. Acollim la Paraula de Déu, encarnada en Jesucrist, Senyor nostre. Ell ens crida, i ens fa deixebles i missioners, de la unitat de l'Església, *tot procurant la unitat de l'Esperit amb el lligam de la pau* (Ef. 4, 3). Caminem junts, sinodalment, a la llum de la Paraula de Déu.

(*A Tarragona: Sant Fructuós, quan era conduït cap al martiri, pronuncià les paraules: "Em cal tenir al pensament l'Església catòlica, estesa d'Orient fins a Occident". En aquells moments l'Església era indivisa i la sol·licitud d'un pastor d'una Església particular s'estenia a tota l'Església universal. Animats amb el mateix esperit preguem per totes les comunitats cristianes del món, sense distinció de confessió. Que la visió universal del bisbe Fructuós se'ns encomani).*

Acte penitencial

- Vós, que ens feu do de la vostra Paraula, Senyor, tingueu pietat.

- Vós, que ens feu do de la vostra Eucaristia, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que habiteu en el nostre cor, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Elevem, germans, les nostres pregàries a Déu perquè es realitzi la unió de tots els cristians, en la mesura, el temps i els mitjans que ell disposi.

- Perquè tota l'Església, estesa d'orient a occident, trobi la pau i la comunió, fonamentades en un sol baptisme, una sola Eucaristia i una mateixa professió de fe. Preguem el Senyor.
- Perquè els pastors de l'Església renovin amb fermesa i humilitat, la voluntat de trobar camins cap a la unitat dels cristians. Preguem el Senyor,
- Perquè el Consell Ecumènic de les Esglésies i pel Dicasteri per a la Promoció de la Unitat dels Cristians perquè continuïn sense cansar-se llur labor ecumènica. Preguem el Senyor.
- Per tots els qui celebrem aquesta Eucaristia perquè donem testimoni de la fe comuna de tota l'Església amb valentia. Preguem el Senyor.

Deu i Pare nostre, El vostre fill, Jesucrist, ens ha ensenyat a buscar consol en Vós. Concediu-nos, amb la intercessió dels màrtirs, que ens mantinguem fermes en la fe i constants en el servei enmig de les adversitats. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia cinquè

Dilluns, dia 22 de gener de 2024

Memòria de sant Vicenç, diaca o màrtir, o bé, Missa per a la unitat dels cristians amb el prefaci propi.

Monició Inicial

Jesús va pregar perquè tots els seus deixebles fossin u (Jn 17,21), i els cristians mai no podem perdre l'esperança o deixar de pregar i treballar per la unitat. Estem units pel nostre amor a Déu en Crist i per

l'experiència de conèixer l'amor que Déu ens té. Reconeixem aquesta experiència de fe l'un a l'altre quan preguem, adorem i servim Déu junts. Tot i això, en les relacions intereclesials les divisions de les Esglésies perduren i la unitat és encara un repte pel qual preguem i treballem. Seguim humilment el camí de la fe, l'Església és una comunitat de fe en camí. La unitat no vindrà al final com un miracle, ensenya el Papa Francesc, la unitat vindrà de fer camí junts. Caminant junts trobarem la unitat que el Senyor vol per a la seva Església. Demanem, en uns moments de silenci, el perdó de Déu, font de pau i unitat.

Acte penitencial

- Vós, que ens congregueu en la unitat del vostre amor, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que moríreu per congregar els vostres fills, dispersos pel món, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que desitjàreu i pregàreu que fóssim u, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Preguem, germans, a Déu i demanem-li humilment que atengui les nostres pregàries.

- Perquè els cristians de totes les confessions obtinguin la plena comunió en Crist, nostre Senyor. Preguem el Senyor.
- Perquè tota la família humana cerqui cada dia amb més intensitat la pau i el bé comú i els qui sofreixen siguin alliberats dels seus mals. Preguem el Senyor.
- Perquè les pregàries dels cristians perseguits o sotmesos a l'isolament siguin escoltades. Preguem el Senyor.
- Perquè ens concedeixi d'enfortir allò que ens uneix mútuament i de superar allò que ens separa. Preguem el Senyor.

Déu omnipotent i etern, que voleu la unió dels vostres fills dispersats, feu que els qui el baptisme ha consagrat visquin units en la confessió d'una mateixa fe i pels lligams d'una mateixa caritat. Per Crist Senyor nostre, Amén.

Dia sisè

Dimarts, dia 23 de gener de 2024

De la memòria, sant Ildefons, bisbe, o bé, Missa per a la unitat dels cristians. Les lectures de la fèria corresponent.

Monició Inicial

Germans estimats, que sigui ben present en la nostra Eucaristia la intenció de pregària per la unitat dels cristians. Cada Eucaristia és memòria de la mort salvadora de Crist per a la salvació del món. Ell va morir per convocar els fills de Déu dispersos pel món. Demanem que totes les Esglésies tinguin el desig de celebrar junts la mateixa Eucaristia. Quant ens falta per arribar aquest dia es preguntava el Papa sant Joan Pau II. Que el Senyor concedeixi la unitat a la seva Església quan vulgui i pels mitjans que ell disposi i que nosaltres sentim el dolor i la vergonya de la separació. Demanem la misericòrdia de Déu per a tots.

Acte penitencial

- Vós, camí veritat i vida, Senyor, tingueu pietat
- Vós, germà i amic dels pobres, Crist, tingueu pietat.
- Vós, Paraula i Pa de vida eterna, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Jesucrist ens ha fet conèixer el ser i els designis de Déu. Preguem, germans, perquè siguem nosaltres transmissors del do rebut.

- Per tota l'Església una, santa, catòlica i apostòlica, que sigui casa d'acollida de tots i ningú sigui menyspreat en la casa eclesial. Preguem el Senyor.
- Pel bisbe de Roma i per tots els altres bisbes de l'Església Catòlica, que considerin llur ministeri com un servei humil a la justícia que condueix a la pau. Preguem el Senyor.
- Pels bisbes i els dirigents de les comunitats orientals, anglicanes i evangèliques que cerquin amb sinceritat la justícia per fer més creïble l'Evangelí. Preguem el Senyor.

- Per nosaltres, que celebrem aquesta Eucaristia, que l'amor a la Sagrada Escripura i al seu coneixement ens comprometí a pregar i treballar per la unitat. Preguem el Senyor.

Acolliu, Senyor, les nostres súpliques i concediu la pau als nostres cors i la unitat de tots els qui creiem que el vostre Fill viu i regna pels segles dels segles. Amén.

Dia setè

Dimecres, dia 24 de gener de 2024

SANT FRANCESC DE SALES

Missa de la memòria de sant Francesc de Sales, bisbe i doctor de l'Església (*blanc*). o bé, Missa per la Unitat dels cristians amb el prefaci per la unitat dels cristians. Lers lectures de la fèria corresponent.

Monició Inicial

Germans i germanes: Unim-nos a la pregària incessant i ardent de totes les Esglésies per suplicar al Senyor el do de la unitat. Una unitat que és una exigència d'evangelització. Que el Senyor sembri en el més pregon del cor la bona llavor de l'Evangelí, i la faci créixer. És l'Evangelí de la gràcia, de la unitat i de la pau. Estimem-nos els uns als altres per lloar Déu. Creador i salvador nostre. Caminem junts, els uns amb els altres, mai contra als altres i tampoc sense els altres «*fins que tots plegats arribem a la unitat en la fe i en el coneixement del Fill de Déu, a formar l'home perfecte, a la talla pròpia de la plenitud del Crist*» (Ef 4, 13).

(Celebrem també avui la memòria de Sant Francesc de Sales, patró dels periodistes, venerat per les Esglésies Catòlica i Anglicana; tot un signe. Deia: «*Jo he repetit ben sovint que la millor manera de predicar als heretges és l'amor, encara sense dir una sola paraula de refutació contra les seves doctrines*». Practiquem aquest amor sense mesura amb tots els qui ens confessem cristians i amb tothom).

Acte penitencial

- Vós, que ens esteu sense discriminar ningú, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que voleu que tots els cristians ens estimem amb un sol amor, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que voleu que siguem u, com el Pare i Vós sou u, Senyor, tingueu pietat

Pregària Universal

Preguem, germans, el Senyor de tot consol i demanem-li que escolti la pregària dels seus fills que pateixen per la manca d'unitat de les Esglésies.

- Perquè el Senyor concedeixi un esperit d'humilitat a tots els catòlics, i l'Església es manifesti com una llar acollidora per a tots. Preguem el Senyor .
- Perquè els dirigents d'aquest món allunyin dels seus pobles els odis, les discriminacions d'ordre religiós, racial o ideològic. Preguem el Senyor.
- Perquè les Esglésies es comprometin a tenir cura de la creació i trobin els camins de col·laboració i de testimoniatge comú a favor de la causa ecològica. Preguem el Senyor.
- Perquè les comunitats locals cerquin activament les comunitats cristianes no catòliques per celebrar la fe comuna en un marc de relació afectuosa i respectuosa, fruit de l'amor mutu. Preguem el Senyor.

O Déu, feu que els nostres cors s'obrin al vostre amor i a l'amor dels nostres germans i germanes cristians i de tothom. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Dia vuitè

Dijous, dia 25 de gener de 2024

LA CONVERSIÓ DE SANT PAU, apòstol. (Solemnitat a l'arxidiòcesi de Tarragona). Tot propi. (blanc).

Monició Inicial

Germans i germanes: el darrer dia de l'octavari de pregària per la unitat celebrem conversió de sant Pau, apòstol dels gentils. Després de l'experiència del seu encontre amb Jesús a les portes de Damasc, Pau es posa en moviment per dur l'evangeli a molts dels pobles. El trobament amb Crist ens fa aixecar i ens posa en camí, a trobar-nos i abraçar-nos els uns als altres, a reconciliar-nos i a guarir les ferides de la història, A treure'ns dels ulls els prejudicis que tenim ens uns amb els altres i que ens enceguen. Crist, com a sant Pau, ens dona una mirada nova, la de la fe i la de la caritat. El diàleg ecumènic no és un diàleg entre estranys i enemics, és un diàleg entre germans i un intercanvi dels dons que l'Esperit Sant fa a les Esglésies. Demanem perdó al Senyor per les vegades que no ens hem tractat com a germans.

Acte penitencial

- Vós, que anunciàreu l'alliberament de tot mal, Senyor, tingueu pietat.
- Vós, que perdoneu els pecats als que confien en vós, Crist, tingueu pietat.
- Vós, que acollíreu tots els pobres i els humils, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Preguem germans estimats, perquè units a Crist, com les sarments al cep, siguem creadors de pau i justícia.

- Pel papa Francesc i pels caps de les altres confessions cristianes, que es mantinguin en l'esforç conjunt per donar el testimoni comú de la fe. Preguem el Senyor.

- Per totes les confessions cristianes i per tots els fidels, que s'esforcin a sortir a les perifèries per fer-se solidaris amb tots els qui sofreixen per causa de la pobresa, la marginació, la manca de treball. Preguem el Senyor
- Per la pau i la fiu de la guerra a Ucraïna, a Israel i Palestina. Preguem el Senyor.
- Per nosaltres, que avui estem aquí celebrant l'Eucaristia, perquè tinguem el desig fervent que arribi el dia en què tots els cristians compartim el mateix pa i el mateix calze. Preguem el Senyor.

Oh Pare, Vós no voleu que els vostres fills visquin indiferents a la pobresa i a tota mena de marginacions, feu que els cristians de les diferents confessions, anem els uns cap als altres a la recerca de la justícia tal com vós la voleu. Per Crist, Senyor nostre. Amén

II. Celebració Ecumènica de la Paraula de Déu

Esquema de celebració

INTRODUCCIÓ

- a) **Entrada solemne** (la Bíblia encapçalada la processó d'entrada — o la Creu, o una Icona— seguida de la presidència). Pot haver-hi l'acompanyament d'orgue o un cant que pot ser per ex. *Un sol Senyor, una sola fe* o també, *Glòria a Vós, oh Crist Senyor*.
- b) **Salutació litúrgica:** *El Senyor sigui amb vosaltres. I amb el vostre esperit.*
- c) **Acolliment:** *Germanes i germans, som aquí perquè ens urgeix la pregària de Jesús demanant al Pare que tots siguem u. Ens hi volem unir perquè ens pesa mirar la història de les divisions i errors passats i presents que han teixit les divisions entre cristians. Per això, compartint el dolor de la separació, implorant el perdó de les nostres faltes i manifestant la voluntat de treballar per la reconciliació invoquem la gràcia de Déu en uns moments de silenci.*
- d) **Invocació**
 - Vós heu pregat perquè siguem consagrats en la veritat, Senyor, tingueu pietat.
 - Vós heu pregat que siguem preservats del Maligne, Crist, tingueu pietat.
 - Vós heu pregat perquè siguem plens de la joia de l'Esperit Sant, Senyor, tingueu pietat.
- e) **Col·lecta:** (la donada per al dia de la setmana) o aquesta altra:
Renoveu, Senyor, en nosaltres el do de l'Esperit Sant perquè ens purifiqui en les aigües del penediment; que ens doni un sol cor i una sola ànima per a glorificar el vostre nom i cantar la vostra misericòrdia. Obriu el nostre esperit per escoltar la vostra Paraula talment que les escriptures il·luminin plenament els nostres cors; que l'Esperit sant ens comuniqui el vostre amor i ens inspire la pregària d'avui pels nostres germans i germanes en la comunió de la vostra Església santa. Per nostre Senyor Jesucrist... T/ Amén.

LECTURES

Lectura profètica (A.T.)

Salm responsorial

Lectura apostòlica (N.T.)

Aclamació evangèlica

Lectura evangèlica

(si es creu oportú, abans de cada lectura pot haver-hi un interludi d'orgue)

Homilia

INTERCESSIONS

Celebrant:

Presentem la nostra pregària al Pare. Demanem especialment per la reconciliació de tots els cristians. Que ens reuneixi en un sol ramat sota el guiatge del mateix i únic Pastor, nostre Senyor Jesucrist.

Diaca:

1. Perquè els cristians de totes les confessions siguem fidels a l'Evangeli donant testimoni de Crist davant del món, (cant.)
Dominum deprecemur. R. Te rogamus, audi nos.
2. Perquè concedeixi a les Esglésies d'enfortir i engrandir allò que les uneix i de superar allò que les separa.
3. Perquè concedeixi als qui participen en reunions de diàleg ecumènic el seu Esperit d'amor i de veritat.
4. Perquè la carta ecumènica inspiiri a tots els cristians, actitud de diàleg i respecte mutu per a una més gran col·laboració de les Esglésies.
5. Perquè apunti aviat el dia en què tots puguem compartir l'únic Pa de vida i el calze d'una mateixa Eucaristia.
6. Perquè els que ens hem aplegat en pregària per la unitat ens ajudem mútuament a ser fidels a la paraula del Senyor.

Celebrant: Escolteu, Pare, el que us demanem amb fe: concediu a tots els cristians i a tothom, el do de la reconciliació, de la unitat i de la pau. Per Jesucrist Senyor nostre.

Testimonis de cada confessió (*si n'hi ha*)

Invitació al do de pau i pregària del Parenostre

Diaça:

*Germans, doneu-vos la pau amb esperit de reconciliació.
(Tot seguit tots poden cantar Ubi caritas (On hi ha caritat i amor)*

Celebrant:

*Fidels a un manament del Salvador, i seguint el seu diví mestratge,
gosem dir. **Parenostre...***

Celebrant:

*Perquè vostres són el regne, el poder i la glòria, Pare, Fill i Esperit
Sant, ara i sempre i pels segles dels segles.*

Tothom:

Amén.

CONCLUSIÓ

Benedicció conclusiva

C. Que el Senyor us beneeixi i us guardi.

T/ *Amén.*

C. Que us faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de vosaltres.

T/ *Amén.*

C. Que giri el seu rostre envers vosaltres i us doni la seva pau.

T/ *Amén.*

Cant Final: Vós sou, Senyor, ma fortalesa.

Dia primer

Dijous, dia 18 de gener de 2024

Un mestre de la Llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?». Lc 10,25

“Ajuda’ns Senyor a tenir una vida encarada vers tu.”

Passatges addicionals de l’Escriptura:

Romans 14, 8-9

Salm 103, 13-18

Reflexió

Què haig de fer per a posseir la vida eterna? Aquesta qüestió crucial que un mestre de la Llei posa a Jesús interpel·la tots els que creuen en Déu. Condiciona el sentit de la nostra vida en la terra i en l’eternitat. En un altre lloc de la Bíblia Jesús ens dóna la definició última de la vida eterna: és que et coneguim a tu, l’únic Déu veritable, i aquell que tu has enviat, Jesucrist. (Jn 17, 3). Conèixer Déu vol dir descobrir i acomplir la seva voluntat en la nostra vida. Cadascun de nosaltres desitja una vida viscuda en la plenitud i la veritat i també és això el que Déu desitja per a nosaltres (cf Jn 10, 10). Sant Ireneu deia «La glòria de Déu és l’home vivent».

Tot sovint les realitats existencials de la vida, marca-des per les divisions, l’egoisme i el sofriment ens allunyen de la cerca de Déu. Jesús ha viscut el misteri d’una comunió íntima amb el Pare, que desitja omplir tots els seus fills de la plenitud de la vida eterna. Jesús és “el camí” que ens condueix al Pare, el nostre destí últim.

Així la nostra cerca de la vida eterna ens acosta a Jesús, tot fent-nos ser més propers els uns als altres i reunint-nos en el camí de la unitat dels cristians. Siguem oberts a l'amistat i a la col·laboració amb els cristians de totes les Esglésies, i preguem perquè arribi el dia que ens podrem reunir tots al voltant de la taula del Senyor.

Pregària

Déu de vida, Tu que ens has creat perquè tinguem la vida, i vida a desdir, fes que reconeguem en els nostres germans i germanes el seu desig de vida eterna. I que quan caminem amb determinació seguint les passes de Jesús també encaminem els altres cap a tu. T'ho demanem en el seu nom. Amén.

Dia segon

Divendres, dia 19 de gener de 2024

El mestre de la Llei va respondre: «Estima el Senyor, el teu Déu amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix». Lc 10,27

Ajuda'm Senyor a estimar-te a tu, al meu proïsme i a mi mateix amb tot el que soc

Passatges addicionals de l'Esriptura:

Deuteronomi 10, 12-13

Salm 103, 13-18

Reflexió

La resposta que el mestre de la Llei dona a Jesús pot semblar simple, copiada dels famosos deu manaments. Tanma-

teix estimar d'aquesta manera a Déu i estimar als altres com a nosaltres mateixos sovint pot ser difícil.

El manament de Déu d'estimar-lo exigeix un compromís total i implica que nosaltres ens abandonem del tot oferint el nostre cor i el nostre esperit al servei de la voluntat de Déu.

Nosaltres podem demanar la gràcia de seguir l'exemple del Crist que s'ha lliurat del tot dient: que no es faci la meua voluntat, sinó la teua (Lc 22, 42). Ell ha manifestat també el seu amor immens per tothom, inclosos els seus enemics. Ell no ens ha deixat elegir el nostre proïsme. Estimar significa estar atent a les seves necessitats, acceptar les seves imperfeccions i encoratjar les seves esperances i les seves aspiracions. És aquesta mateixa actitud la que hem de tenir respecte de les nostres tradicions respectives, caminant pel camí de la unitat dels cristians.

La crida a estimar el nostre proïsme “com a nosaltres mateixos” ens reclama que ens acceptem tal com som, conscients de la mirada compassiva de Déu sobre nosaltres, sempre disposat a perdonar-nos; considerar que som les seves criatures estimades; respectar-nos; estar en pau amb nosaltres mateixos. Igualment, cadascú de nosaltres pot demanar la gràcia d'estimar i d'acceptar la seva Església o la seva comunitat, amb les seves imperfeccions, confiant-ho tot al Pare que ens ha renovat per l'acció de l'Esperit Sant.

Pregària

Oh Déu, tu ets la font de la nostra saviesa. Concedeix-nos la saviesa i el coratge de fer justícia, de reaccionar davant d'allò que no funciona en el món i d'actuar per tornar-lo just. Concedeix-nos la saviesa i el coratge de créixer en la unitat del teu Fill, Jesucrist, que regna amb tu i amb l'Esperit Sant pels segles dels segles. Amén.

Dia tercer

Dissabte, dia 20 de gener de 2024

I qui són els altres que haig d'estimar? Lc 10,29

Senyor, obre els nostres cors a aquells que nosaltres no veiem

Passatges addicionals de l'Esriptura:

Romans 13, 8-10

Salm 119, 57-63

Reflexió

El mestre de la Llei es volia justificar creient que el proïsme que ell estava cridat a estimar era algú que pertanyia a la seva religió i al seu poble. És un instint humà natural. En general, aquells que convidem a casa nostra tenen el mateix status social, la mateixa visió de la vida i els mateixos valors que nosaltres. Hi ha un instint humà que ens empeny a preferir allò que ens és familiar. Podem dir això mateix de les nostres comunitats eclesials. Però Jesús condueix el mestre de la Llei i tots els seus oients a penetrar més profundament en la seva tradició, recordant-los l'obligació de l'acolliment i de l'amor a tothom, siguin quines siguin la seva religió, la seva cultura i el seu nivell social.

L'evangeli ens ensenya que estimar els que són com nosaltres no té res d'extraordinari. Jesús ens condueix vers una visió més radical del que significa ser humà. La paràbola il·lustra d'una manera perfectament tangible allò que el Crist espera de nosaltres: que obrim del tot el nostre cor i que caminem seguint els seus passos, estimant els altres com ell ens estima. Efectivament, Jesús respon al mestre de la Llei amb

una altra pregunta, per mostrar que allò que importa no és saber “qui és el meu proïme” sinó “qui s’ha revelat com a proïme d’aquest home en la necessitat”.

La nostra època d’inseguretat i de temor ens confronta a una realitat on la desconfiança i la incertesa marquen les relacions. Vet aquí el desafiament de la paràbola d’avui: jo, de qui sóc el proïme?

Pregària

Déu tot amorós, que has inscrit l’amor en els nostres cors, insufla en nosaltres el coratge de mirar més enllà de nosaltres mateixos, i de reconèixer el nostre proïme en aquells que són diferents de nosaltres, per tal que puguem seguir veritablement a Jesucrist, el nostre germà i el nostre amic, que és el Senyor pels segles dels segles. Amén.

Dia quart

Diumenge, dia 21 de gener de 2024

Veié l’home i passà de llarg per l’altra banda Lc 10,31

Tant de bo que puguem no apartar-nos mai dels qui estan en la necessitat

Passatges addicionals de l’Escriptura:

Issaïes 58,6-9

Salm 34, 15-22

Reflexió

Podria ser que el sacerdot i el levita que van passar a bona distància haguessin tingut motius religiosos justificats

per no anar a ajudar l'home ferit. Potser anaven a fer alguns ritus religiosos i s'arriscaven a la contaminació ritual si l'home estava mort. Tanmateix, en prou ocasions Jesús adreça una mirada crítica vers els caps religiosos que posen les regles de la religió per sobre de l'obligació de fer sempre el bé.

El començament del text escollit per a la Setmana de pregària ens mostra com el mestre de la Llei es volia justificar. El sacerdot i el levita de la paràbola s'haurien sentit justificats del que havien fet. En tant que cristians, fins a quin punt estem disposats a infringir les convencions? Pot passar que la nostra miopia, condicionada per consideracions eclesials i culturals, ens impedeixi de veure allò que revelen la vida i el testimoniatge de les germanes i els germans nostres de les altres tradicions cristianes. Si obrim els ulls a la manera en que l'amor de Déu es revela en els nostres germans i germanes de les altres tradicions cristianes, ens acostarem a ells i podrem entrar, així, en una unió més profunda amb ells.

Aquesta paràbola de Jesús no ens crida només a fer el bé, sinó també a eixamplar la nostra visió. Nosaltres podem aprendre allò que és bo i sant no només dels que comparteixen la nostra visió religiosa i confessional del món, sinó també, ben sovint, d'aquells que són diferents de nosaltres. El bon samarità és sovint aquell que nosaltres no esperàvem pas.

Pregària

Senyor Jesucrist, fes que mentre nosaltres caminem amb tu vers la unitat els nostres ulls no es desviïn, sinó que estiguin ben oberts cap al món. Fes que mentre recorrem el camí de la vida ens aturem per guarir els que estan ferits, i que, en fer-ho, experimentem en ells la teva presència, tu que vius i regnes pels segles dels segles. Amén.

Dia cinquè

Dilluns, dia 22 de gener de 2024

S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà Lc 10,34

Senyor, ajuda'ns a veure les ferides i a trobar l'esperança

Passatges addicionals de l'Esclusura:

Joel 2, 23-27

Salm 104, 14-15, 27-30

Reflexió

El bon samarità fa el que pot amb allò del que disposa: guareix les nafres del ferit vessant-hi vi i oli i embenant-lo. Després el carrega a la seva pròpia cavalcadura. Encara va més enllà, compromentent-se a pagar les despeses de les cures. Quan mirem el món amb els ulls del samarità, cada situació pot ser una ocasió d'ajudar els que es troben en la necessitat. És així que l'amor es manifesta. L'exemple del bon samarità ens mou a preguntar-nos com respondre al nostre proïsme. Ell li dóna a aquest home el vi i l'oli, l'assisteix i li dóna esperança. Què podem donar per tal que puguem prendre part, nosaltres també, en l'obra de Déu per curar el nostre món ferit?

Aquest món ferit està dominat per la inseguretad, la por, la malfiança i les divisions. Malauradament aquestes divisions també hi són, entre els cristians. Tot celebrant els sagraments o altres rituals de curació, de reconciliació i de consolació, utilitzant sovint l'oli i el vi, persistim en les nostres divisions que fereixen el cos de Crist. Guarint les divisions entre cristians contribuïm a la curació de la divisió entre les nacions.

Pregària

Déu de gràcia, tu que ets la font de tot amor i de tota bondat, concedeix-nos de veure les necessitats del nostre proïsme. Mostra'ns allò que podem fer per aportar la curació, transforma'ns per tal que puguem estimar tots els nostres germans i germanes. Ajuda'ns a superar els obstacles de la separació perquè puguem bastir un món de pau per al bé de tots. Et donem gràcies perquè renoves la teva creació i ens condueixes a un futur ple d'esperança, tu que regnes sobre tothom ahir, avui i per sempre. Amén.

Dia sisè

Dimarts, dia 23 de gener de 2024

*El pujà a la seva pròpia cavalcadura,
el dugué a l'hostal i se'n va ocupar Lc 10,34*

**Senyor, fes de les nostres Esglésies “hostals” on
hi són acollits aquells que estan en la necessitat**

Passatges addicionals de l'Esriptura:

Gènesi 18, 4-5

Salm 5, 11-12

Reflexió

L'home que havia caigut en mans dels lladres ha estat guarrit per un samarità. Sobreposant-se als prejudicis i a les convencions aquest samarità ha vist un home en la necessitat i l'ha portat a l'hostal. “L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més”. (Lc 10, 35)

En totes les societats humanes l'hospitalitat i la solidaritat són essencials i exigeixen d'acollir els estrangers, els emigrants i els sense sostre. Però quan vivim en un clima d'inseguretat, de suspicàcia i de violència tenim tendència a desconfiar del nostre proïsme. L'hospitalitat és un testimoni fort de l'evangeli, especialment en els contextos de pluralisme religiós i cultural. Acollir "als altres" i ésser acollit en correspondència és també al cor del diàleg ecumènic. Els cristians estan cridats a fer de les seves Esglésies els hostals on el nostre proïsme pot trobar el Crist. Aquesta hospitalitat és un signe de l'amor que les nostres Esglésies es tenen les unes a les altres i tenen a tothom.

Quan, en tant que deixebles del Crist, anem més enllà de les nostres tradicions confessionals i escollim practicar l'hospitalitat ecumènica, no som més estrangers els uns pels altres, sinó que esdevenim proïsmes.

Pregària

Déu tot amorós, en Jesús, que ha pres cura de la nostra humana fragilitat, ens has mostrat el que significa veritablement l'hospitalitat. Ajuda'ns a esdevenir una comunitat que aculli als que se senten abandonats i perduts, a construir una casa on tothom hi sigui benvingut. Fes que esdevinguem cada cop més proïsmes els uns dels altres mentre que oferim al món el teu amor incondicional. T'ho demanem en la unitat de l'Esperit Sant. Amén.

Dia setè

Dimecres, dia 24 de gener de 2024

Jesús va dir: »Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïme de l'home? Lc 10,36

Senyor, ensenya'ns com respondre al nostre proïme

Passatges addicionals de l'Escriptura:

Filipencs 2, 1-5

Salm 10, 17-18

Reflexió

Al final de la paràbola Jesús pregunta al mestre de la Llei: Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïme de l'home que va caure en mans dels bandolers? El mestre de la Llei respon: el qui el va tractar amb amor. No digué pas “va ser el samarità” i ens podem imaginar que a causa de l'hostilitat entre samaritans i jueus li era difícil acceptar una resposta d'aquesta mena. Tot sovint descobrim el nostre proïme en les persones que menys ens esperàvem i fins i tot en aquelles de les que ens costa de pronunciar el nom o de reconèixer-ne els orígens. En les nostres societats actuals on les polítiques partidistes alcen sovint les unes contra les altres a les persones d'identitats religioses diferents, Jesús ens crida amb aquesta paràbola a comprendre la importància de la nostra vocació per traspassar les fronteres i els murs de separació.

Com el mestre de la Llei, estem cridats a reflexionar sobre la manera amb la que vivim la nostra vida: no es tracta només de saber si fem o no fem el bé, sinó de no descuidar d'actuar amb compassió, com ho feren el sacerdot i el levita.

Pregària

Déu tot sant, el teu Fill Jesucrist ha vingut entre nosaltres per mostrar-nos el camí de la compassió. Ajuda'ns, pel teu esperit, a seguir el seu exemple vetllant per les necessitats de tots els teus fills i donant així en la unitat un testimoni cristià del teu amor i de la teva misericòrdia. T'ho demanem en el nom de Jesús. Amén.

Dia vuitè

Dijous, dia 25 de gener de 2024

llavors Jesús li digué: Ves, i tu fes igual Lc 10,37

Senyor, fes que la nostra fraternitat sigui el signe del teu Regne

Passatges addicionals de l'Esriptura:

Romans 12, 9-13

Salm 41, 1-2

Reflexió

Amb aquestes paraules “ves, i tu fes igual” Jesús ens envia a cadascun de nosaltres i a cadascuna de les nostres Esglésies a viure plenament el seu manament d'amor. Inspirats per l'Esperit Sant som enviats per ser “altres Cristos” que van cap a la humanitat sofrent amb compassió i misericòrdia. Com el bon samarità davant l'home ferit podem preferir ignorar aquells que són diferents, però al contrari, també podem desenvolupar una cultura de la proximitat i de la benvolença.

Com ressona en la meua vida la invitació de Jesús d'anar i fer el mateix? Quines implicacions té en les meves relacions amb els membres de les altres Esglésies? Com podem testimoniar plegats l'amor de Déu en la caritat? En tant que ambaixadors de Crist (cf. 2 Cor 5, 20) estem cridats a reconciliar-nos amb Déu i els uns amb els altres a fi que la fraternitat pugui arrelar i créixer en les nostres Esglésies i en les regions que, com el Sahel, es veuen afligides per conflictes intercomunitaris.

A mesura que creixeran la confiança i la familiaritat estarem més inclinats a curar les nostres ferides, compreses les nostres ferides eclesials, perquè l'amor de Crist ens pugui tocar i guarir a través de l'amor i de la cura que els uns tenim dels altres. Treballar tots junts per la unitat dels cristians ajuda a reconstruir les relacions perquè la violència pugui deixar lloc a la solidaritat i a la pau.

Pregària

Pare del cel, et donem gràcies pel do de l'Esperit Sant que dóna la vida, ens obre els uns als altres, resol els conflictes i reforça els nostres lligams de comunió. Fes que cresquem en l'amor recíproc i en el desig d'anunciar el missatge de l'evangeli més fidelment, per tal que el món es pugui congregar en la unitat per acollir el Príncep de la pau. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

ALGUNES FITES RELLEVANTS DE LA HISTÒRIA DE LA SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

- 1740** A Escòcia, neix un moviment pentecostal que, amb ramificacions a Amèrica del Nord, invita a pregar per la renovació de la fe de totes les Esglésies.
- 1820** El rev. James Haldane Stewart publica "*Consells per a la unió general dels cristians fidels a la inspiració de l'Esperit*".
- 1840** El rev. Ignatius Spencer, convertit al catolicisme romà, impulsa una anomenada "*Unió de pregària per la unitat*".
- 1867** En la introducció a les seves resolucions, la primera assemblea de bisbes anglicans de Lambeth, insisteix sobre la pregària per la unitat.
- 1894** El papa Lleó XIII recomana la pràctica de l'Octavari de pregària per la unitat durant el temps de Pentecostes.
- 1908** Celebració de l'Octavari per la unitat de l'Església, una iniciativa del rev. Paul Wattson.
- 1926** El moviment Fe i Constitució inicia la publicació de "Suggeriments per a un Octavari de pregària per la unitat dels cristians".
- 1935** A França, l'abbé Paul Couturier promou la "*Setmana universal de pregària per la unitat dels cristians com Crist la vol i pels mitjans que ell vol*".
- 1954** A Barcelona, per iniciativa del rev. Gunnar Rosendal, cristians catòlics romans i protestants comencen a reunir-se per reflexionar i pregar.
- 1958** A França, el Centre "*Unité chrétienne*", de Lió, comença a redactar i difondre els textos per a la Setmana de pregària, en col·laboració amb la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies
- 1959** El Grup ecumènic de Barcelona promou la Setmana de pregària, amb els textos publicats pel Centre "*Unité chrétienne*", de Lió, i al mateix temps edita "*Orientación e información ecuménica*", la circular suprimida per l'autoritat eclesiàstica a partir del núm. 2

- 1963** A Salamanca, primer curs d'introducció a l'ecumenisme, a càrrec de ponents del Centre "Unité chrétienne", de Lió, i del Grup ecumènic, de Barcelona.
- 1964** A Jerusalem, el papa Pau VI i el patriarca Atenàgoras reciten junts la pregària de Crist "*que tots siguin u*"(Jn 17,21).
- 1966** La Comissió Fe i Constitució i el Secretariat per la Unitat dels Cristians (avui Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana), de l'Església Catòlica, decideixen de preparar conjuntament els textos per a la Setmana de pregària de cada any.
- 1968** Per primera vegada, la Setmana de pregària per la unitat dels cristians se celebra a partir dels textos de Fe i Constitució i del Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana.
- 1984** Amb estatuts propis, aprovats per la Generalitat de Catalunya, el Grup ecumènic de Barcelona esdevé Centre Ecumènic de Catalunya.
- 2000** El Centre UNESCO de Catalunya i el Centre Ecumènic de Catalunya creen l'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós (AUDIR).
- 2004** Barcelona, celebració al Fòrum Universal de les Cultures del IV Parlament de les Religions del Món (PWR).
- 2004** Acord entre Fe i Constitució, del Consell Mundial de les Esglésies, i el Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana, de l'Església Catòlica, per editar i publicar conjuntament, en un mateix format, el llibret de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.
- 2008** Celebració del centenari de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, prenent com a referent l'Octavari per la Unitat de l'Església, iniciat l'any 1908, pel rev. Paul Wattson.
- 2017** Commemoració del 500 aniversari de la reforma, els materials de la Setmana per la Unitat dels Cristians van ser preparats per cristians d'Alemanya.

La traducció al català és del Centre Ecumènic de Catalunya.

La part per a les Celebracions Eucarístiques ha estat preparada per les diòcesis de Tarragona i Terrassa.

Imatge portada: Icona ortodoxa grega de Jesucrist el Bon Samarità.